आनीलचूचुकाग्रं लवलीफलपाण्डुराननच्छायं ।
कतिचिदह्नानि शरीरं श्लथवलयमिवाभवत्तस्याः ॥ १४६ ॥

विदूषकः । मा भवं माणुसीधम्मं दिव्वाए ताए संभावेदु । पभावगूढाइं देवचरिदाइं ।

राजा । अस्तु तावदेवं यथा भवानाह । पुत्रसंवरणे किमिव कारणं तस्याः ।

विदूषकः । मा वुड्ढिं मं राआ परिहरिस्सदि त्ति ।

राजा । कृतं परिहासेन । चिन्त्यतां ।

विदूषकः । को देवरहस्साइं तक्किस्सदि ।

प्रविश्य

कञ्चुकी । जयति जयति देवः । एषा खलु च्यवनाश्रमात्कुमारमादायायाता तापसी देवं द्रष्टुमिच्छति ।

राजा । उभयमप्यविलम्बितं प्रवेशय ।

कञ्चुकी । तथा ॥ इति निर्गम्य तापसीसहितं कुमारमादाय प्रविष्टः ॥

विदूषकः । णं क्खु एसो खत्तिअकुमारो जस्स णामङ्किदो गिद्धलक्खवेह्नी णाराओ उबलद्धो । तत्थभवदो बहु अणुकरेदि ।

राजा । एवमेतद् ।

वाष्पायते निपतिता मम दृष्टिरस्मिन्
वात्सल्यबन्धि हृदयं मनसः प्रसादः ।
संजातवेपथुभिरुज्झितधैर्यवृत्त-
मिच्छामि चैनमदयं परिरब्धुमङ्गैः ॥ १४७ ॥